

Nr 228.

Av herrar **Näslund** och **Hansson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställningar om vissa anslag till skogsvård m. m.*

Nionde huvudtiteln kännetecknas i år av stor återhållsamhet gentemot de anslagsäskande myndigheternas krav. Detta är genomgående, och särskilt påfallande är förhållandet beträffande anslagen till skogsvårdande ändamål.

Man måste givetvis med beaktande av rådande ekonomiska svårigheter förstå, att sparsamhet är av nöden. Av denna anledning torde departementschefens njugghet i fråga om anslagstilldelning i flertalet fall få passera utan erinran. I ett par punkter finna vi emellertid skogsstyrelsens anslagsäskanden vara utan prutmån, nämligen i fråga om dels väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo, dels bidrag till vissa skogsbrukskurser.

Ehuru departementschefen medger, att den av skogsstyrelsen föreslagna höjningen av anslaget till väg- och flottledsbyggnader är väl motiverad, har ingen uppräknig av anslaget tillstyrkts, vilket i realiteten betyder en väsentlig nedskärning av anslaget jämfört med innevarande budgetår. Av de starka och uttömmande skäl, med vilka skogsstyrelsen motiverar sin hemställan, önska vi särskilt understryka den grundläggande betydelse, som utbyggnaden av bilvägnätet i skogarna har för skogsbrukets rationalisering. Att anslaget visat sig utomordentligt uppskattat är helt naturligt, då skogsbilvägarna för skogsbygdernas befolkning även innebära ytterst välkomna lättnader i en oftast hård och isolerad tillvaro. Den starka begränsningen av ifrågavarande anslag synes oss dessutom anmärkningsvärd jämväl med hänsyn till att under sjätte huvudtiteln glädjande nog bidragen till såväl byggande som underhåll av enskilda vägar — helt i överensstämmelse med väg- och vattenbyggnadsstyrelsens äskanden — föreslås väsentligen höjda.

Vidkommande bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. föreslår departementschefen visserligen en mindre höjning av anslaget men stannar dock vid $\frac{2}{3}$ av det belopp, som skogsstyrelsen funnit erforderligt. Utöver vad skogsstyrelsen under denna punkt anfört önska vi framhålla, att den alltför länge eftersatta yrkesutbildningen på skogsbrukets område befinner sig under utbyggnad och därför kräver ökade statsanslag. När man erfarit vad denna yrkesutbildning redan betytt för skogsvårdens höjande, för skogsarbetets effektivisering, för minskning av slitaget på folk och dragare i skogen osv., står det utom all tvekan att den skogliga yrkesundervisningen med statens stöd oundgängligen måste utbyggas och intensifieras.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i enlighet med skogsstyrelsens yrkanden för budgetåret 1952/53 anvisa

dels till Skogsvård m. m.: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo ett reservationsanslag av 2 500 000 kronor,
dels till Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. ett reservationsanslag av 450 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1952.

P. J. Näslund.

Nils B. Hansson.
